

Și tot el dă răspunsul: "În tot ceea ce făceau, ei aveau gândul la Dumnezeu și trăiau o viață dedicată Lui. Această înclinație interioară a lor era rugăciunea neîntreruptă."

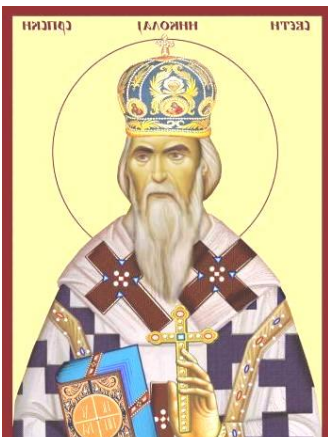
Trăind în lume trebuie să îndepărtăm din inimă orice gând păcătos și să dedicăm lui Dumnezeu tot ceea ce facem. Lucrul acesta transformă în rugăciune fiecare gând al nostru și fiecare gest.

Sfânta Scriptură spune că sângele lui Abel strigă spre Dumnezeu. În același fel strigă și faptele pe care I le dedicăm Lui.

Rugăciunea "*Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă*" este foarte puternică și eficientă, pentru că numele lui Iisus Hristos este înfricoșător pentru vrăjmașii mântuirii noastre și prea dulce pentru îngeri.

(Ne vorbește Sfântul Teofan Zăvorâtul, Scrisori)

Libertatea vine cu responsabilizarea înțeleasă corect

Sf. N. Velimirovici,
icoană

"Pe porțile oricărei țări creștine ar fi trebuit scrise cu litere mari cuvintele Apostolului Pavel: "Căci voi, fraților, ați fost chemați la libertate, numai să nu folosiți libertatea ca prilej de a sluji trupului, ci slujiți unul altuia prin iubire" (Gal.5, 13)."

"Fără credință în Dumnezeu, nici robia n-o poți îndura și nici libertatea n-o poți menține."

"Scopul libertății este slujirea lui Dumnezeu și a apropiaților, o slujire din dragoste. Iar robia este o slujire a stăpânului, dar nu o slujire de bunăvoie, ci prin constrângere, fără demnitate personală și fără răspundere .

Sfântul Nicolae Velimirovici

Sf. Siluan Athonitul,
icoană

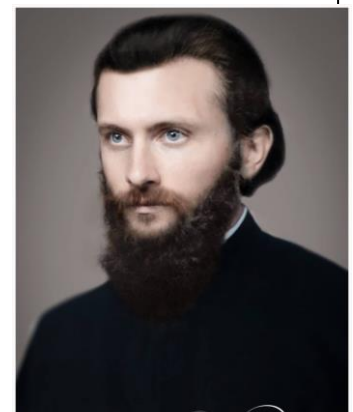
"Noi credem că adevărata libertate este a nu păcătui, a iubi din toată inima și din toate puterile pe Dumnezeu și pe aproapele."

Sfântul Siluan Athonitul

" În condițiile absolute ale cunoștinței nu e decât Dumnezeu, care cunoaște desăvârșit totul, fără să stingherească libertatea de mișcare a omului. De aceea, fiindcă știe absolut, a dat omului legile viețuirii sale și puterea de-a vrea sau a nu vrea să le respecte – cinstea primejdioasă a libertății voinței. Deci, dacă se învoiește să rămână între rosturile sale, gândite de Dumnezeu, viețuiește după fire în toată libertatea.

Dacă însă omul nu vrea să rămână în rosturile firii, ci merge împotriva legilor vieții, împotriva firii, atunci își viciază libertatea sa, își primejduiește viața sa, aduce infirmitatea în fire."

*Cuviosul Părinte
Arsenie Boca*

Cuviosul Părinte
Arsenie Boca,
foto